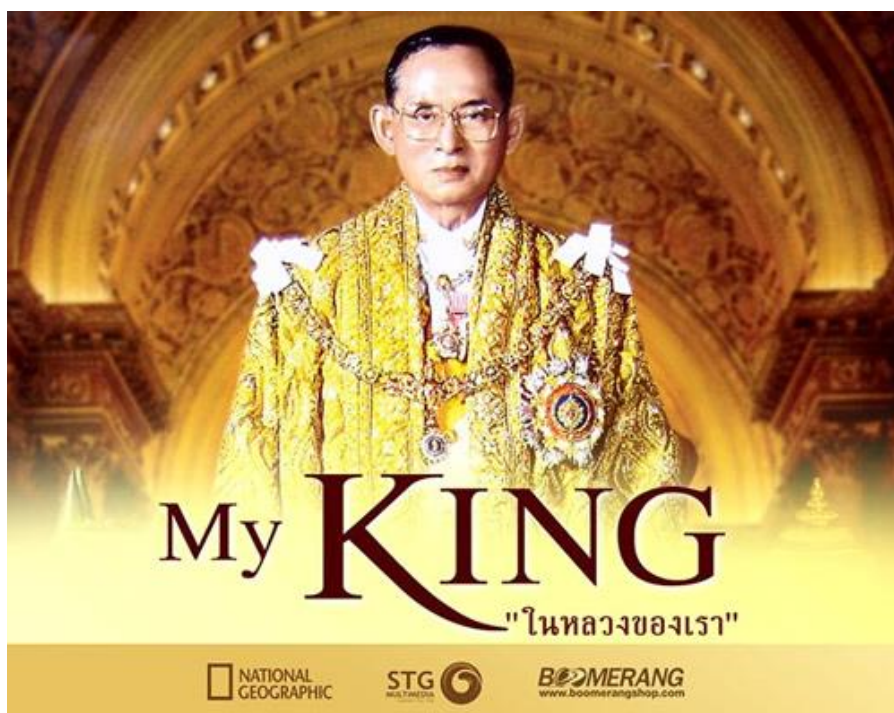

บทความออนไลน์

ตามรอยพ่อ....พ่อของแผ่นดิน

...ความพอเพียงนี้ไม่ได้หมายความว่า ทุกครอบครัวจะต้องผลิตอาหารของตัวเอง จะต้องทอผ้าใส่เอง อย่างนั้นมันก็เกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมากนัก การจะเป็นเช่นนั้นไม่สำคัญ

สำคัญที่เรามีเศรษฐกิจแบบพอมีพอกินแบบพอกินนั้นหมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตัวเอง...

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทาน

ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา พระราชวังดุสิต

เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2540 ประมวลและกลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระ

พระเจ้าอยู่หัวเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งพระราชทานในวโรกาสต่าง ๆ รวมทั้งพระราช

ดำรัสอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำไปเผยแพร่เมื่อวันที่

21 พฤศจิกายน 2542 เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติของทุกฝ่ายและประชาชนโดยทั่วไป

ความพอเพียง

หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการ ทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

เศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

ประหยัดอดออม

ในการเลือกซื้อข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ เราจะต้องคำนึงถึงความจำเป็น ความเหมาะสม คุณภาพของสินค้า รวมทั้งประโยชน์การใช้สอยเป็นเบื้องต้น ในการพิจารณาไม่ควรยึดติดกับยี่ห้อ ความทันสมัยของเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนสินค้าที่ฟุ่มเฟือยไม่จำเป็นก็ไม่ควรซื้อหา

ภูมิใจในอาชีพตนเอง

การประกอบอาชีพที่ซื่อสัตย์สุจริต เป็นหนทางนำมาซึ่งความสุข ความสำเร็จในชีวิต และครอบครัว ดังนั้นแม้ว่าจะประกอบอาชีพอะไรก็ตาม ขอให้ทุกคนจงภูมิใจในอาชีพที่ทำอยู่ ไม่ว่าจะ เป็นชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ เมื่อสำนึกในหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุดแล้ว ชุมชนและสังคมของเราก็จะมีความสุขติดตามมา

สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง

ทุกคนที่อาศัยในชุมชนแต่ละท้องถิ่นสามารถช่วยเหลือชุมชนของตนเองให้เข้มแข็ง ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้ เช่น ตลาดนัดชุมชน สหกรณ์ชุมชน หมู่บ้าน หรือตลาดน้ำ ซึ่งแต่ละคนจะนำผลิตผลของตนเองมาวางจำหน่ายซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน โดยใช้พื้นฐานที่เป็นศูนย์กลางของชุมชน ทำให้มีเงินหมุนเวียนในชุมชน และไม่ต้องผ่านมือพ่อค้าคนกลาง

จัดการผืนดินให้เกิดประโยชน์

ไม่ควรปล่อยให้ผืนแผ่นดินว่างเปล่า ควรศึกษาวิธีการปรับปรุงผืนดินให้อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชผลทางการเกษตร เช่น การปลูกพืชหมุนเวียน ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะทำให้ได้ผลิตผลทางการเกษตรครบปีตลอดทั้งปี ถ้าเหลือจากการบริโภคแล้ว สามารถนำไปจำหน่ายเพิ่มรายได้ให้ครอบครัว

พอยู่พอกิน

ควรสร้างผลผลิตให้เพียงพอกับความต้องการในครอบครัวเท่านั้น หากมีเหลือจากการบริโภคแล้ว จึงค่อยนำไปจำหน่าย เป็นรายได้เสริมให้ครอบครัว ซึ่งไม่ถึงกับจ่ำจอย แต่ก็ไม่จน ไม่เป็นหนี้สิน พอยู่พอกิน นับเป็นชีวิตที่มีความสุข

รู้จักสามัคคี

ชาวนาในชนบทห่างไกลหลายจังหวัด ยังใช้วิธีลงแขกเกี่ยวข้าว ซึ่งทำมาแต่ดั้งเดิม คือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกื้อกูลกัน มีความรักสมัครสมานสามัคคีต่อกัน ทำให้ไม่ต้องจ้างแรงงาน เสียทรัพย์สินเงินทอง พวกเขาเหล่านั้น จึงมีชีวิตที่มีความสุข พอยู่พอกินด้วยกันทุกคน

เทคโนโลยีท้องถิ่น

การที่เรารู้จักนำวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ โดยใช้ภูมิปัญญาและแนวคิดให้เหมาะสม ทำให้เกิดเทคโนโลยีท้องถิ่นช่วยให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับ ชีวิตและชุมชน ช่วยให้เกิดเครื่องมือในการทำงาน โดยไม่ต้องซื้อหาให้สิ้นเปลือง

ผลผลิตชุมชน

การนำผลผลิตที่เหลือจากการบริโภคออกมาวางจำหน่าย นับเป็นการเสริมรายได้ให้กับครอบครัวทางหนึ่ง และยังเป็นการกระจายรายได้ หมุนเวียนในชนบทอีกด้วย นับเป็นวิธีการหนึ่งบนเส้นทางเศรษฐกิจแบบพอเพียง มีชีวิตแบบพอมีพอกินและยั่งยืน

สร้างความสุขทางใจ

ควรสร้างความสุขทางจิตใจให้เกิดขึ้นสม่ำเสมอ โดยไม่ต้องอาศัยวัตถุ เทคโนโลยีต่าง ๆ ตามสมัยนิยม ควรมีความสุขใจในสิ่งที่มีตนเองมีอยู่ ความสุขทางใจสร้างได้ด้วยการให้และการช่วยเหลือสังคม โดยที่ตนเองไม่เดือดร้อน

ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์

เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานแล้ว ควรใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ เช่น ผลิตเครื่องมือไว้ใช้เอง ในครัวเรือน โดยไม่ต้องซื้อหา ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในครอบครัว ถ้าทำได้จำนวนมาก ๆ แล้วสามารถนำไปจำหน่ายเป็นรายได้เสริมให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง

ครอบครัวอบอุ่น

ครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญทางสังคม แนวคิดทฤษฎีใหม่ จึงมุ่งเน้นให้เกษตรกรดำเนินชีวิตที่ พอเพียง พออยู่ พอกิน ด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน ช่วยเหลือเกื้อกูล แบ่งปันน้ำใจให้แก่กัน เพื่อชุมชนและสังคมที่ดี

หนึ่งคำปรารภ

" จากความคิดของเราที่ถ่ายทอดเล่าสู่สาธารณะชน

ทุกคนล้วนชื่นชมในความสามารถของเรา หากเป็นแต่เพียงลมปากแล้ว เราก็ได้แต่เสียใจ

แต่พอคิดว่าอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดบ้าง แม้เป็นส่วนน้อย

เราก็มีกำลังที่จะคิดที่จะพัฒนาต่อ เพื่อผู้ที่รู้ถึงความหวังโยของเรา"

ที่มา : <http://www.oknation.net/blog/coma/2012/12/05/entry-1>

